

Գ Լ Ո Ւ Ն Բ .

Ամենայն բնութիւն մարդոյ ծնեալ 'ի յերեսս երկրին հայաստանեաց ունի պատիւ անուանիլ զինքն Հայ, յորմէ յազգէ և որում դաւանութեամբ որ իցէ հարկաւոր է նմայ խօսիլ և կարգալ Հայոց բառիւ և տառիւ:

Գ Լ Ո Ւ Ն Գ .

Ամենայն բնութիւն մարդոյ թէ հայոց և թէ այլ ազգէ ծնեալ 'ի աշխարհն հայոց, և կամ 'ի տարր աշխարհէ պանդխտացեալ 'ի հայս թէ արու և թէ էգ համահաւասարապէս կացցեն և մնացցեն ազատ ընդ ամենայն գործս իւրեանց, ոչ ոք իցէ որ իշխեսցի 'ի վերայ ոչ ումեք, բայց գործս ձեռաց իւրեանց վարձատրեսցի ըստ իւրաքանչիւր գործոց ըստ Օրինօքն Հայոց:

Գ Լ Ո Ւ Ն Դ .

Պատուելի մեզ է սովորութիւնն Աստուած-պաշտութեան հայաստանեաց սուրբ եկեղեցւոյն, որում աւանդեցաւ մեզ 'ի սրբոց մերոց առաքելոց թաղէոս և Բարդուղիմէոսէ շառաւիղեալ դաւազանն մինչև ցայսօր, որում աւանդ է մեզ ծայրագոյն աթոռն հայրապետութեան հայոց լուսա-